

2005. október 13., csütörtök

15. felhívja a városi területek helyi hatóságait, hogy támogassák a nők részvételét a települések életében;
16. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

P6_TA(2005)0388

A nők és a szegénység az Európai Unióban

Az Európai Parlament állásfoglalása a nőkről és a szegénységről az Európai Unióban (2004/2217(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az ENSZ Közgyűlésének az emberi jogokról és a nyomorról szóló A/RES/46/121, A/RES/47/134 és A/RES/49/179 határozatára, a szegénység felszámolása nemzetközi világnapjának megtartásáról szóló A/RES/47/196 határozatára, valamint a szegénység felszámolása nemzetközi évének megtartásáról és az ENSZ szegénység felszámolására szánt első évtizedének meghirdetéséről szóló A/RES/50/107 határozatára,
- tekintettel az ENSZ Közgyűlése által 1948. december 10-én, a 217 A (III) határozatban elfogadott Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára,
- tekintettel az ENSZ Gazdasági és Szociális Tanácsának emberi jogokról és a nyomorról (E/CN.4/Sub.2/1996/13, E/CN.4/1987/NGO/2, E/CN.4/1987/SR.29 és E/CN.4/1990/15), a fejlődéshez való jogról (E/CN.4/1996/25), valamint a gazdasági, szociális és kulturális jogok megvalósításáról (E/CN.4/SUB.2/RES/1996/25) szóló dokumentumaira,
- tekintettel a nők helyzetéről szóló negyedik, 1995-ös világonkonferencia által elfogadott jelentésre, valamint a Pekingi Cselekvési Platform programjára,
- tekintettel az Európa Tanács e területen végzett munkájára, és különösen a felülvizsgált Európai Szociális Chartára,
- tekintettel a szegénység elleni küzdelem ENSZ-világnapjáról szóló, 2001. október 4-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel 1994. február 24-i állásfoglalására a nők szegénységéről Európában ⁽²⁾,
- tekintettel a nők jogai és a nemek közötti egyenlőség terén született közösségi vívmányokra,
- tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződés 136. cikkére, 137. cikkének (1) bekezdésére, valamint 141. cikkének (3) bekezdésére, és különösen a társadalmi kirekesztés elleni küzdelemről szóló 137. cikke (1) bekezdésének j) pontjára,
- tekintettel az Európai Tanács 2000. december 7-én, 8-án és 9-én Nizzában tartott ülése elnökségi következtetéseire, amelynek I. melléklete felhívást tartalmaz „a szociális védelmi rendszerek által minimálisan nyújtandó garantált forrásokról szóló 1992-es ajánlás nyomán követésének biztosítására”, valamint az Európai Tanács 2000. június 19-én és 20-án Santa Maria da Feirában tartott ülése elnökségi következtetéseire, különösen azon megállapodásra, miszerint a társadalmi kirekesztés elleni, valamint a szegénység felszámolására irányuló küzdelemben közös referenciaként szolgáló mutatókat kell meghatározni,
- tekintettel a szociális védelemre vonatkozó célkitűzések és politikák konvergenciájáról szóló, 1992. július 27-i 92/442/EGK tanácsi ajánlásra ⁽³⁾,
- tekintettel a szociális védelemmel foglalkozó bizottságnak a szegénység és a társadalmi integráció mutatóiról szóló jelentésére (2000. október),

⁽¹⁾ HL C 87. E, 2002.4.11., 253. o.

⁽²⁾ HL C 77., 1994.3.14., 43. o., .

⁽³⁾ HL L 245., 1992.8.26., 49. o.

2005. október 13., csütörtök

- tekintettel a „Szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem” elnevezésű nemzeti cselekvési tervek második fordulójára vonatkozó, 2002. november 25-i (SOC 508) felülvizsgált közös célkitűzésekre, továbbá a szociális védelemről és a társadalmi beilleszkedésről szóló együttes bizottsági jelentéstervezetre (COM(2005)0014),
 - tekintettel a jövedelemmel és életkörülményekkel kapcsolatos statisztikáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról szóló, 2002. május 14-i álláspontjára (EU-SILC) ⁽¹⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság jelentésére (A6-0273/2005),
- A. mivel a nyomor elleni küzdelem világnapjának (október 17.) vezérmotívuma, hogy „ahol az embereknek nyomorban kell élniük, ott sérülnek az emberi jogok. E jogok tiszteletben tartásán kötelességünk együtt munkálkodni”;
- B. mivel elengedhetetlen a kultúrák és gondolkodásmódok kreatív együttélésén, valamint a másság teljes tiszteletbetartásán alapuló új Európa kibontakozásának elősegítése, ahol a felelősségteljes szabadság nem kizárólag a tőke szabad mozgását jelenti, és ahol a polgárok társadalmi helyzetüktől függetlenül egyesítik erőiket, hogy az egyetemes közös megvalósítása érdekében Keleten és Nyugaton egyaránt hasznosítsák valamennyi polgár kreativitását és megvédjék méltóságukat;
- C. mivel 17 tagállamban a nyomor veszélye a nők esetében jelentősen magasabb, mint a férfiak esetében;
- D. mivel a szegénységnek és a társadalom peremére sodródásnak új formái léteznek, amelyekre válaszul konkrét, innovatív intézkedések elfogadására van szükség a rászorulóknak megsegítése érdekében;
- E. mivel a kifejezetten alacsony jövedelemszinttel együtt járó szegénység időtartamának növekedése által fokozódik az állandósult gazdasági nélkülözés és társadalmi kirekesztés állapotába való sülyedés veszélye; mivel ezért a szegénység elleni küzdelmet célzó intézkedéseknek nem pusztán a már eleve szélsőséges gazdasági nélkülözésben élők megsegítésére kellene irányulnia, hanem haladéktalanul meg kellene előznie, illetve kezelnie kellene a polgárok szélsőséges gazdasági és társadalmi nélkülözéséhez vezető tényezőket is;
- F. mivel a Pekingi Cselekvési Platform és a lisszaboni stratégia közti kapcsolat nyilvánvaló, a pekingi és a lisszaboni stratégia részét képező általános célkitűzések megvalósításának egyik alapvető eleme, hogy ki kell használni az európai munkaerő termelési kapacitását;
- G. mivel kevesebb figyelmet fordítottak a szegénység felszámolására, valamint a lisszaboni stratégia szociális tényezőire, mint az árstabilitásra, a költségek csökkentésére és a költségvetési hiányra;
- H. mivel a tagállamokban a nyomorban élő gyermekek és fiatalok aránya meghaladja az átlagot, és mivel a nyomor inkább a nőket érinti;
- I. mivel a globalizáció és a számítógépek elterjedése a nők egy része számára ugyan gazdasági lehetőségeik számának, valamint önállóságuk növekedését eredményezte, sokan közülük az országok közötti, illetve az országokon belüli viszonylagos egyenlőtlenségek következtében társadalom peremére sodródtak, és nem részesültek e folyamat előnyeiből;
- J. mivel a szegénység gyakran kapcsolódik a faji alapon történő megkülönböztetéshez, valamint az ehhez kötődő toleranciahiányhoz, ami tovább súlyosbítja a kisebbségi csoportokba tartozó nők szegénységét, társadalom peremére sodródását, valamint társadalmi és gazdasági kirekesztésüket;
- K. mivel a foglalkoztatás önmagában nem jelent megfelelő védelmet a nyomorral szemben; mivel elsősorban a foglalkoztatás területén fennálló szegregáció következményeként a kevésbé megfizetett munkakörökben alkalmazott nők száma meghaladja a férfiakét, miközben gyakran előfordul, hogy a társadalombiztosítási befizetések sem nyújtanak önmagukban védelmet a nyomorral szemben;

⁽¹⁾ HL C 180. E, 2003.7.31., 68. o.

2005. október 13., csütörtök

- L. mivel Európában a férfiak és a nők fizetése közötti különbség átlagosan még mindig 16% és 33% között mozog; mivel nem történt tényleges előrelépés az egyenlő értékű munkáért járó egyenlő díjazás elvének megvalósítása terén, amelyet a férfiak és a nők egyenlő díjazása elvének alkalmazására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló 75/117/EGK tanácsi irányelvvel⁽¹⁾ már 30 évvel ezelőtt bevezettek, és mivel az EU-ban a férfiak 6,6%-ával szemben a dolgozó nők 30%-a dolgozik részmunkaidőben, amely választásra gyakran a megfizethető gyermekgondozási intézmények hiánya kényszeríti őket;
- M. mivel a nők által eltartott háztartások bevétele 9–26%-kal alacsonyabb, mint a férfiak által eltartott háztartásoké – ez a különbség az Egyesült Királyságban a legmagasabb (26%), ezt követi Svédország (14%), Franciaország (12%), Hollandia (11%), Németország (10%) és Olaszország (9%);
- N. mivel a munkahely a szegénységben élő családok és egyének számára jövedelemforrás és egyben a társadalmi integráció eszköze is, mivel a pénzügyi támogatás mellett elősegíti az egyén részvételét a társadalom egészében és személyisége fejlődését; mivel azonban a munkahely nem tölti be a polgári lét fejlesztésére irányuló funkcióját;
- O. mivel a szegénység és a szélsőséges nélkülözés veszélye a 65 éven felüli embereket is érinti; mivel Európában a 65. életévüket betöltötték kétharmada nő; mivel a biztosítási- és nyugdíjrendszerek hiányosságai a munkaerőpiacon elsősorban a leggyengébb helyzetben lévőket érintik, például a nőket, akik munkával eltöltött éveinek száma alacsonyabb a férfiakénál, náluk kevesebb fizetést kapnak, mi több, gyakran fizetéssel nem járó munkát végeznek;
- P. mivel az egyszülős családok száma az elmúlt években növekedett; mivel e családok tagjai esetében nagyobb az elszegényedés veszélye; mivel emellett az egyszülős háztartások 85%-a esetében a családfő nő, ami még jobban rávilágít a nők hátrányos helyzetére a szegénység vonatkozásában;
- Q. mivel a nők szegénységét nem lehet megszüntetni anélkül, hogy ne lennének kellő tekintettel a férfiak szerepére a koordináció nyílt módszerében és a nemzeti foglalkoztatási és társadalmi integrációs tervekben;
- R. mivel a nők elleni, családon belüli erőszak káros hatással van a nők lelki egészségére, társadalmi elszigetelődésükhöz vezet, és csökkenti munkahelyi teljesítményüket, károsan befolyásolva a munkahelyen betöltött pozíciójukat; mivel emellett a hajléktalan nők igen nagy arányban az ellenük elkövetett erőszak miatt hagyták el otthonukat és jutottak a szélsőséges társadalmi nélkülözés és szegénység állapotába;
- S. mivel az etnikai vagy vallási kisebbségekhez tartozó nők nemük és származásuk, vagy vallásuk miatt kettős hátrányos megkülönböztetést szenvednek el, és emiatt igen gyakran nem találnak munkát; mivel helyzetük következtében e nők vagy házas társuktól függve nyomorban élnek, vagy arra kényszerülnek, hogy társadalombiztosítás nélkül, szörnyű körülmények között, illegálisan dolgozzanak;

Mutatók és módszertan

1. hangsúlyozza, hogy a szegénység és a társadalmi kirekesztés értelmezésére a számok és gazdasági fogalmak mellett emberi jogi fogalmakat is alkalmazni kell;
2. rámutat, hogy a szegénységnek számos megjelenési formája van, beleértve a fenntartható életkörülmények biztosításához szükséges elegendő jövedelem és termelő erőforrások hiányát, az éhezést és az alultápláltságot, a rossz egészségi állapotot, az oktatáshoz és egyéb alapvető szolgáltatásokhoz való korlátozott hozzáférést vagy annak hiányát, a megbetegedések miatt bekövetkező elhalálozások, a hajléktalanság, illetve a nem megfelelő lakhatási körülmények növekedését, a nem biztonságos környezetet, a társadalmi megkülönböztetést és kirekesztést; rámutat ebben az összefüggésben arra is, hogy a szegénységet a döntéshozatalban, valamint a polgári, társadalmi és kulturális életben való részvétel hiánya is jellemzi;
3. hivatkozik a barcelonai Európai Tanács elnökségi következtetéseire is, amelyek kötelezik a tagállamokat a nők munkaerő-piaci részvételét akadályozó tényezők megszüntetésére, valamint arra, hogy 2010-re a három évet betöltött, de az iskolaköteles kort el nem érő gyermekek legalább 90%-a, illetve a három év alatti gyermekek legalább 33%-a számára vezessék be a gyermekgondozást; hangsúlyozza azonban, hogy e célok megvalósítása érdekében a nemzeti, regionális és helyi hatóságoknak növelniük kell a megengedhető áron nyújtott, magas színvonalú gyermekgondozási szolgáltatások megteremtéséhez és/vagy működtetéséhez biztosított pénzügyi hozzájárulásukat;

⁽¹⁾ HL L 45., 1975.2.19., 19. o.

2005. október 13., csütörtök

4. üdvözli a luxemburgi elnökség nemek szerinti mutatókra vonatkozó kezdeményezéseit és felhívja az Egyesült Királyságot, hogy folytassa ezt a munkát;
5. hangsúlyozza, hogy a nyomorral járó helyzetek nőkereskedelemhez, prostitúcióhoz, erőszakhoz, és általában mindenféle kizsákmányoláshoz vezetnek; felhív arra, hogy a szegénység e következményeit vegyék figyelembe a koordináció nyílt módszerével és a Szociálpolitikai Menetrenddel kapcsolatban;
6. elismeri, hogy a tőke és az áruk szabad mozgásának elve önmagában nem képes felszámolni a szegénységet, és a krónikus szegénység (különösen annak tartós formája) megfosztja az érintetteket az esélyektől, valamint megakadályozza, hogy teljes mértékben részt vegyenek közösségük életében, elsősorban azáltal, hogy közömbössé teszi őket környezetükkel szemben;
7. kéri a Bizottságot és a Tanácsot, hogy haladéktalanul tegyenek lépéseket az informális gazdaság elismerésére és számszerűsítésére az „élet gazdaságtanának” értékét a nemek szerinti módszerek alapján;
8. következőképpen felhívja az Eurostatot és annak tagállami szintű megfelelőit, hogy dolgozzanak ki a szegénység és a társadalmi kirekesztés nőkre és férfiakra gyakorolt hatásának mérésére egy módszertant és nemek szerinti lebontású mutatókat szorosan együttműködve azon csoportok képviselőivel, amelyek tagjai megérthetik a nyomorban való léttel kapcsolatos tapasztalatokat;
9. ajánlja, hogy a nemekkel kapcsolatos statisztikákat alapul véve készüljön tanulmány az új tagállamok gazdasági és politikai átalakulásának a nők és a férfiak közötti egyenlőség tényleges helyzetére gyakorolt hatásairól;
10. felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy rögzítsék a társadalombiztosítás és nyugdíjra való jogosultság nélkül dolgozó, kisebbségi csoportokhoz tartozó nők eseteit, valamint hogy segítsék zökkenőmentes munkaerőpiaci beilleszkedésüket;

Partnerség a legszegényebb nőkkel

11. nehezményezi, hogy különösen a lisszaboni stratégiában és szociálpolitikai menetrendben kifejezett, a szegénység és társadalmi kirekesztés felszámolására irányuló politikai akarat ellenére az Unió kudarcot vallott a nőket sújtó szegénység megfékezésében;
12. olyan intézkedések meghozatalát sürgeti, amelyek a döntéshozási folyamat valamennyi szintjén elősegítik közeli partnerség kiépítését a legszegényebb nőkkel és családokkal, hogy tapasztalataik segítségével megtalálják a megfelelő eszközöket és forrásokat a krónikus szegénység elleni hatékony küzdelemhez és a társadalmi kirekesztés felszámolásához;
13. kéri, hogy minden közösségi jogalkotási intézkedéssel kapcsolatban végezzenek vizsgálatot arra vonatkozóan, hogy azok milyen hatással vannak a leghátrányosabb helyzetű csoportokra, különösen a nőkre;
14. kéri, hogy a fent említett lehetséges partnerségi kapcsolat kiépítése érdekében minden érintett intézmény igazítsa a koordináció nyílt módszerét és a Szociálpolitikai Menetrend működési keretét a szegénységben élő nők szükségleteihez;
15. felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az oktatási, foglalkoztatási és nyugdíjazási rendszerekre vonatkozó politikák kialakításáról és végrehajtásáról szóló társadalmi párbeszédbe helyi és regionális szinten vonjanak be olyan szociális partnereket, amelyek tagjai között vannak a szegénység határán élő vidéki nők;
16. kéri a Tanácsot és a Bizottságot, hogy működjenek szorosan együtt az Európa Tanáccsal, ösztönzést nyerve az Európa Tanács e téren végzett fontos munkáiból, és rendszeresen készítsenek részletes jelentést a Parlament számára ezen együttműködésről;
17. felkér valamennyi parlamenti bizottságát, hogy a szegénység problémáját saját hatáskörében vizsgálja meg, különösen a nők tekintetében, és hogy tanácskozásai során támaszkodjanak a Parlament negyedik világgal foglalkozó európai csoportközi bizottságának tapasztalataira;

2005. október 13., csütörtök

A családi és a szakmai élet összeegyeztetése hátrányos társadalmi környezetben

18. hangsúlyozza, hogy a magas színvonalú foglalkoztatás terén a munkavállalás – ideértve az ésszerű és méltányos díjazást – az egyetlen módja a szegénység elkerülésének és leküzdésének; rámutat ugyanakkor arra, hogy a részmunkaidő és az alacsony színvonalú foglalkoztatás, amely elsősorban a nőket érinti, hozzájárul a nők arányának növekedéséhez a szegény munkavállalók körében; rámutat arra, hogy ez a társadalmi kirekesztés forrása;

19. elismeri, hogy a gazdasági egyenlőtlenség, a nők függőségi helyzete, valamint a nők és a férfiak között az oktatáshoz történő hozzáférés, a családi felelősségvállalás és az általános családfenntartás tekintetében makacsul fennálló egyenlőtlenségek közvetlen összefüggésben állnak egymással, és sajnálattal állapítja meg, hogy (az évtizedek óta létező, mégis hatástalan jogszabályok ellenére) a férfiak és a nők fizetése közötti különbség 2001-ben 16%, 2003-ban pedig 15% volt; ezért felkéri a Tanácsot és a Bizottságot, hogy készítsen zöld könyvet e tárgyban és hozza meg a szükséges intézkedéseket ezen igazságtalanság felszámolására;

20. hangsúlyozza, hogy az elsősorban nők által végzett, fizetéssel nem járó munkára vonatkozó adatokat nem rögzítik rendszeresen a nemzeti statisztikákban, és ezeket az illetékes nemzeti és közösségi szervek így nem veszik figyelembe a foglalkoztatási politika kialakítása során; felkéri ezért a Bizottságot és a tagállamokat a fizetéssel nem járó munkákra vonatkozó adatok összegyűjtésére abból a célból, hogy elősegítsék ezen munkák kedvezőbb elosztását, ezáltal lehetővé téve a nők számára, hogy nagyobb részt vállaljanak a munkaerőpiacon, valamint megerősítve gazdasági helyzetüket és függetlenségüket;

21. felkéri a tagállamokat, hogy hozzanak célzott intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a hátrányos környezetben élő nők méltányos feltételekkel férhessenek hozzá a közegészségügyi ellátási rendszerekhez ⁽¹⁾, különösen az anya- és csecsemővédelemre kiterjedő, az Egészségügyi Világszervezet által meghatározott ⁽²⁾ elsődleges egészségügyi ellátó rendszerekhez, a nőgyógyászati és szülészeti ellátáshoz, a megfelelő lakáskörülményekhez, az igazságszolgáltatáshoz, az oktatáshoz, a képzéshez, az egész életen át tartó tanuláshoz, a sporthoz és a kultúrához annak érdekében, hogy a nők ne hagyják abba idő előtt tanulmányaikat, és nehézség nélkül léphessenek át az iskolapadból a munkaerőpiacra, és kéri a Bizottságot és a Tanácsot, hogy a nemi dimenziót építsék bele a társadalmi kohézióról szóló éves jelentéseikbe;

22. felkéri a tagállamokat, hogy tegyenek további konkrét lépéseket olyan stratégiák kidolgozására, amelyek növelik a nők valamennyi korosztályának hatékony részvételét a munkaerőpiacon és a döntéshozatalban, hogy az általános lisszaboni célkitűzések megvalósítása érdekében segítsék elő a nemek közötti esélyegyenlőség általános érvényesítésének elvére vonatkozó megközelítés alkalmazását, hogy foglalkozzanak a fizetésbeli különbségekkel, valamint hogy előmozdítsák az olyan munkahelyi körülményeket és minőséget, amelyek a férfiak és a nők számára egyaránt lehetővé teszik a teljes körű munkaerő-piaci részvételt;

23. felkéri a tagállamokat, hogy tegyenek intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a nők és a férfiak méltányos feltételek mellett férjenek hozzá a szociális biztonsági és nyugdíjrendszerekhez, tiszteletben tartva a munkahelyi előmenetel szüneteit, a részmunkaidős alkalmazást, és hogy következetesen tartassák be az egyenlő bánásmód és a társadalmi igazságosság elvét a nyugdíjbiztosítási alrendszerekben és az informális ágazatokban az idős emberek elszegényedésének megelőzése érdekében, különös figyelmet fordítva a nőkre, és arra kéri a Bizottságot és a Tanácsot, hogy a nemi dimenziót építsék bele a társadalmi kohézióról szóló éves jelentéseikbe;

24. rámutat, hogy az EU legtöbb tagállamában a szociális jóléti rendszerek nem veszik kellően figyelembe a szegénységben élő nők sajátos körülményeit; kiemeli, hogy a nők esetében – különösen idős korban – nagyobb az elszegényedés kockázata, mint a férfiak esetében ott, ahol a szociális biztonsági rendszerek a folyamatos fizetett foglalkoztatás alapelveire épülnek; rámutat, hogy bizonyos esetekben a nők azért nem felelnek meg ennek az elvárásnak, mert a fizetett és a nem fizetett munka egyenlőtlen megoszlása miatt megszakították munkavállalásukat és hogy hátrányt szenvednek a munkaerőpiacon jelen levő megkülönböztetés, így különösen a fizetési különbségek és a részmunkaidő miatt; ezenkívül hangsúlyozza, hogy az idősebb nőknek nehezebb újra munkát vállalniuk;

25. felkéri a tagállamokat, hogy a családjuk beteg, idős vagy fogyatékkal élő tagjainak ápolásáért felelős nők, valamint a különösen alacsony nyugdíjban részesülő idős nők számára biztosítsák a megfelelő társadalombiztosítást;

⁽¹⁾ Amint arról az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának 25. cikke és az Európa Tanács felülvizsgált Európai Szociális Chartája rendelkezik (I. rész, 11. alapelv).

⁽²⁾ 56. egészségügyi világtalálkozó A56/27, a 2003. április 24-i ideiglenes napirend 14.18. pontja, Nemzetközi konferencia az elsődleges egészségügyi ellátásról, Alma-Ata: 25. évforduló, a titkárság jelentése.

2005. október 13., csütörtök

26. felkéri a tagállamokat, hogy kutatócsoportokkal és az érintett csoportokkal (nőkkel, családokkal, vállalkozókkal, helyi hatóságokkal és egyesületi körökkel) szoros együttműködésben mérjék fel a hátrányos környezetben élő nők és férfiak tényleges szükségleteit annak érdekében, hogy ezek az emberek hatékonyan összeegyeztethessék munkájukat és családi életüket, kellően tiszteletben tartva a másságot és a nemekre jellemző különbséget, és arra kéri a Bizottságot és a Tanácsot, hogy a nemi dimenziót építsék bele a társadalmi kohézióról szóló éves jelentéseikbe;

27. kéri a tagállamokat, hogy fogantossághoz vezető intézkedéseket a szakmai és a családi élet összeegyeztethetőségének előmozdítása érdekében a férfiak és a családapák tekintetében is, tiszteletben tartva nemzeti jogszabályokat, hiszen a nők munkaerő-piaci részvételének fokozását nem kísérte ennek megfelelő arányú családi felelősségvállalás a férfiak részéről;

28. felkéri a tagállamokat további támogató intézkedések elfogadására, különösen az egyedülálló szülőként dolgozó anyák javára, akár megkönnyítve számukra a rugalmas munkaidejű foglalkoztatási formák megtalálását annak érdekében, hogy ezek a nők meg tudjanak felelni nagyobb mértékű családi kötelezettségeiknek, akár megfelelő gyermekgondozási intézmények biztosítása által;

29. felkéri a tagállamokat, hogy tegyenek megfelelő intézkedéseket a tizenéves anyák támogatására, akik jellemzően alacsony iskolázottságuk, valamint a társadalmi elítélések miatt gyakran nehezen találnak munkát és szegénységben élnek; úgy véli továbbá, hogy ebben az összefüggésben igen hasznos lenne a tagállamok módszereinek és gyakorlatainak megosztása, előtérbe helyezve a tizenévesek terheségének megelőzése terén a különböző tagállamok által folytatott gyakorlatot;

30. kéri, hogy tiltsák meg a gyermekek társadalmi-gazdasági okokból történő elhelyezését, valamint hogy az érintett csoportokkal szorosan együttműködve dolgozzanak ki és vezessenek be olyan intézkedéseket, amelyek a hátrányos helyzetben élők számára is lehetővé teszik a családalapítást, biztosítva, hogy mindkét szülő maradéktalanul elegendő tehessen szülői kötelezettségeinek, különösen a krónikus szegénység helyzetében;

31. felkéri a tagállamokat, hogy tegyék meg a szükséges intézkedéseket a családon belüli erőszakhoz vezető tényezők megfelelő rögzítéséhez, elemzéséhez és tanulmányozásához azzal a céllal, hogy azonnal megfelelő politikákat lehessen kidolgozni ezen erőszak megelőzése, illetve következményeinek kezelése érdekében, így például szálló biztosítása által a családon belüli erőszaknak áldozatul esett hajléktalan nők számára;

A civil társadalom hozzájárulása

32. elismerően nyilatkozik a legszegényebb sorban élő nők mindennapi küzdelméről a szélsőséges szegénység ellen, és azok munkájáról, akik őket önkéntes módon támogatják és segítik;

33. felkéri a tagállamokat, hogy tegyenek komolyabb erőfeszítéseket a szociális szolgáltatások elérhetőségének fejlesztése érdekében, figyelembe véve azt a tényt, hogy a gyermekek és más eltartott családtagok számára gondozást nyújtó magas színvonalú szociális szolgáltatásokhoz való hozzáférés határozza meg azt, hogy a legnagyobb veszélynek kitett csoportok (tehát az egyedülálló családanyák) tudnak-e munkát vállalni;

34. elismeréssel adózik a nem kormányzati szervezetek által végzett munka előtt, amelyek hosszú távon vállalják a leghátrányosabb helyzetű csoportok segítését;

35. kéri a Bizottságot, egyszerűsítse hogy jelentős mértékben a nem kormányzati szervezetekkel szemben az európai segélyek tekintetében támasztott jogosultsági követelményeket és eljárásokat, annak érdekében, hogy a brüsszeli székhelyű nagy nem kormányzati hálózatok ne kerülhessenek monopólium helyzetbe e téren;

36. hangsúlyozza az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság jelentőségét a strukturált társadalmi párbeszéd tekintetében, és kéri e bizottságot, hogy a jövőben is adjon otthont a Negyedik Világ Szabadegyetemeinek találkozóinak számára, amelyek a legszegényebb csoportok, az Európai Unió tisztviselői, a különböző szinteken választott képviselők, valamint a szervezett civil társadalom képviselői között folytatott valódi párbeszéd fórumai, azzal a különleges céllal, hogy a leginkább hátrányos helyzetben élő csoportok számára is lehetővé tegye nézeteik megőrzését, és a nyomor leküzdéséhez való hozzájárulását, ami e téren az európai szinten folytatott lehető legjobb gyakorlat konkrét példája;

37. hangsúlyozza Európa helyi és regionális hatóságainak jelentőségét a nemek közötti egyenlőség előmozdításában, valamint sürgeti azokat, hogy a nemekre vonatkozó politikát foglalják bele decentralizált együttműködési projektjeikbe annak érdekében, hogy különösen a szegény nők számára hozzáférést biztosítsanak az új információs technológiákhoz, valamint olyan mikrotámogatásokhoz, amelyek segítségével a kereskedelmi tevékenységeket finanszírozni tudják;

2005. október 13., csütörtök

38. kéri a Bizottságot és a Tanácsot, hogy értékelje az Európai Unió hozzájárulását a szegénység felszámolását szolgáló első ENSZ évtizedben (1997–2006), valamint ennek európai szintű hatásait, különös figyelemmel a legszegényebb lakossági csoportokkal és főként a nőkkel fenntartott partnerségi kapcsolatokra, és hogy tegyenek javaslatokat jövőbeli intézkedésekre, amelyek az első évtizedben e folyamatnak adott lendületet viszik tovább;

39. felkéri az intézményeket valamennyi szinten, hogy a lehető legnagyobb mértékben vegyenek részt a nyomor felszámolásának világnapja (október 17.) alkalmával szervezett rendezvényeken;

*
* *
*

40. utasítja elnökét, hogy a továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok parlamentjeinek, az Európa Tanácsnak, az ENSZ Gazdasági és Szociális Tanácsának és a szociális szektorban tevékenykedő nem kormányzati szervezeteknek.

P6_TA(2005)0389

Reumatikus betegségek

Az Európai Parlament nyilatkozata a reumatikus betegségekről

Az Európai Parlament,

- tekintettel eljárási szabályzata 116. cikkére,
- A. mivel az összes korcsoportot tekintve az Európai Unióban több mint 100 millió embernek van ízületi gyulladása, és az ízületi gyulladás a testi fogyatékoságot elsősorú oka;
- B. mivel a sikeres kutatás révén a reumatikus betegségek új gyógymódjai tárulnak fel és azok hatalmas megtakarítást jelentenek az Európai Unió és a tagállamok gazdasága számára;
- C. mivel a reumatikus betegségek súlyosak és fájdalmasak lehetnek, valamint fogyatékoságot okozhatnak, továbbá a bennük szenvedőknek gyakran társadalmi kirekesztéssel és rövidebb várható élettartammal kell szembenéznük;
- D. mivel a reumatikus betegséggel élők teljes és független életet tudnak élni, ám szükségük van megfelelő támogatásra;
 1. felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy:
 - biztosítsa, hogy az Európai Unió hetedik kutatási keretprogramjának egyik kifejezett prioritása a reumatikus betegségek kérdése legyen,
 - biztosítsa, hogy az ízületi gyulladás (izom- és csontrendszeri megbetegedések) az Európai Unió új egészségügyi stratégiájának egyik prioritása legyen,
 - szigorítsa a jogszabályokat úgy, hogy egy külön fogyatékosági irányelv révén erősítse meg a fogyatékoságon alapuló hátrányos megkülönböztetés tilalmát,
 - ösztönözze a tagállamokat, hogy hozzanak intézkedéseket, amelyek megkönnyítik az Európai Unió tagállamaiban a kezelések teljes skálájához való hozzáférést;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa e nyilatkozatot, az aláírók nevével együtt, a Tanácsnak, a Bizottságnak és a tagállamok kormányainak;